

ד.ו.ב.ק.

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1184

לא רק תלמידי גמנסיה מסוגלים לפרסם תשבצים. והראיה — מחבר התשבץ הזה הינו בן 50 ומקווה לחבר תשבצים עד 120 שנה. למרות התמונה, אברהם ריגלר איננו איש-צבא. הוא משקיע את עמלו בצביעת בתי ירושלים. בה הוא חי כבר כ-30 שנה. באשר אברהם ריגלר איננו מחבל תשבצים או צובע בתים, הוא מבלה בתירוני הג"א, על מנת למנוע הפגזות העיר והורדת הצבע מן הבניינים. אפילו שזה דבר המספק לו עבודה.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
ע	14	א	13	12	11	10	9	8
מ	19	18	17	16	15	14	13	12
כ	24	23	22	21	20	19	18	17
ל	28	27	26	25	24	23	22	21
ו	33	32	31	30	29	28	27	26
ז	38	37	36	35	34	33	32	31
ח	43	42	41	40	39	38	37	36
ט	47	46	45	44	43	42	41	40
י	52	51	50	49	48	47	46	45
יא	58	57	56	55	54	53	52	51
יב	60	59	58	57	56	55	54	53

מאוזן: (1) שם ירה. (4) תושב הי ירה. (10) חיה הי גלה בחורף. (11) זאב. (13) הניע. (14) הן המשמשת לפי (15) כלי החבור (17) בעל חי הי וצא במים. (19) ינו מתוק. (20) יום ילה. (22) חבור זנותי. (25) משמש זאור. (26) איש ייר. (27) כביר. (30) קושיה. (32) פסי. (33) כנוי להי. (36) סוד. (38) שירה, (37) אב. (39) שיר ליצירת לחץ. (40) ירק מאכל. (42) יהדות. (44) רבי ראש. (46) שמשטר לפניו. (48) יוש אשר שלח את. (50) האנני. (51) שותים אותו. (51) פקיר. (53) שושנה. (55) אדם זעשע. (57) זו. (58) ראשי תיבות של נוכר עלה. (60) בנות תבור. (60) שחקנית תי גרין ישראלית. מאוזן: (1) ברור. (2) מנהיג דתי. (3) שיו זמו. (5) הרבה. (6) נחל אכזב. (7) ין את הבצע. (8) נוזל חיוני. (9) תושבי ין ים תיכונית. (12) 42 מאוזן. (15) דבר אמר. (16) בית פאר. (18) רק באבק. (21) תן אכלו בני ישראל במדבר. (22) קשור

ביום כיפור. (24) בת קול. (26) מתקן לעי צירת אניות. (28) מלת פחד. (29) מנורי נשות המלכים העבריים. (31) מערכת טבעות הקשורות זו בזו. (32) מלך ישראל. (35) נקי. (37) נוהג שהשתרש. (38) מנהיג עם טירולי. (40) בתוכה. (41) אות. (43) יורד בלינה. (45) שטחי. (46) חברת העופה ישראלית. (47) להיות או לא להיות. (49) כלי מלחמה עתיק. (52) ילד לאביו. (54) הראשון לסולם הצלילים. (56) פקודה. (58) עוף טורף.

עזרנאן מנדרס

רוחות החופש מנשבות במרחב

במדניה

העם

בבית גמול

"זה יכול לקרות בכל מקום", אמרו ה-משקיפים הזרים, "חוץ מאשר בתורכיה!" השבוע הוכיחו התורכים שזה יכול לקרות גם אצלם. כמו בקוריאה הדרומית, כמו ה-המונים נגד שלטון עריץ, ערכו נגדו הפ-גנות דמים, הכריחו את הצבא להתערב ול-סלק את המשטר.

במחזה הקוריאני, היו אורחי ישראל רק צופים מרחוק. ההפיכה התורכית היא קרו-בה לבית — והיא קשורה באינטרסים חיו-ניים של ישראל.

ותיקי ארדישראל. התחלת הסוף באה בתורכיה כאשר הצטרפו לפני שבוע תלמידי בית הספר לקצינים להפגנות ה-סטודנטים האורחיים נגד השלטון.

בתורכיה תשוב הצבא (חצי מיליון חי-לים) עוד יותר מאשר בארצות ערב. פע-מיים במאה הנוכחית חולל הצבא הפיכה. לפני מלחמת העולם הראשונה הקימו קצי-נים את "הועד לאיחוד ולקידמה" (ה"תור-כים הצעירים"), השתלטו על המדינה, שמו קץ לימיה הביניים והפכו את השולטאן לבובה. כעבור כמה שנים, אחרי המפלה במלחמה, חולל גנרל בשם מוצטפה כמאל ("אטאטורק" — אבי שירת (כמו מוצטפה כמאל) בארץ-ישראל, הגנרל שהקים עתה את "הועד לאיחוד לאו-מי" שירת (כמו מוצטפה כמאל) בארץ-ישראל, כשזו היתה עדיין מושבה תורכית. אין הוא אדם עליון כמו "אבי התורכים", שהיה מדינאי, רוזן, חדשן, רפורמטור, רוזף נשים וגברים, קלפן וחובב סמים. אולם קרוב לודאי שהוא דומה לגנרל הקודם בתכונה אחת: הוא לא ימחר להחזיר את הדמוקרטיה למדינה.

פיתוח כיס. האיש שהועבר השבוע ל-בית הסוהר ולאחר מכן הוגלה לאי ביים השיש, היה מלא סתירות בכל השטחים, כולל שטח היחסים עם ישראל.

עזנאן מנדרס (61) התיתם בילדותו, ירש את רכושו של משפחתו הפיאודלית. אחרי ששירת כסגן בצבא אטאטורק במלחמה המואלת בדם נגד היוונים, הפך עסקן ב-מפלגתו של הרודן, הקים אחרי מותו מפ-לגת אופוזיציה, שהתימרה אף היא להמשיך בדרך המנהיג הנערץ.

אולם בעוד שמוצטפה כמאל ויורשו, אינונו, דגלו ב"ממלכתיות" כללית, טען מנדרס שהוא בא להחזיר את היוזמה הפ-רטי. בעוד שמוצטפה ואינונו שנאו את הדת והדתיים, קירב אותם מנדרס. לפני הגיעו לשלטון הטיף נגד השחיתות והרו-דנות. אחרי שהגיע לשלטון הביא על תור-כיה מישר של שחיתות ורודנות שעלה על קורמו. הוא אסר עתונאים בטיטונות,

החניק את כל פעולות האופוזיציה, ביזבז הון תועפות על תוכניות פיתוח שפיתחו רק את כיסי חסידיו.

בתקופה אחרת, יכול היה מצב זה להימשך ללא גבול. אולם עתה מנשבות רו-חות החופש באסיה ובאפריקה, והפיכה ב-ארץ אחת גורמת לתאחת הפיכה בארץ שניה. **האגף הדרומי.** מה תהיה התוצאה כלפי ישראל?

במשך שנים רבות היו בישראל עסקנים רבים שחלמו על ברית ישראל-תורכיה, ש-תהיה בנויה על שנאה משותפת לערבים, בדומה לברית הצרפתית-ישראלית. אולם היה זה חשבון בלי בעל-הבית: תורכיה, שעמדה מול הענק הרוסי, לא יכלה לריב עם המרחב הערבי, שסיכן את אגפה הדרומי. למחרת מיבצע סיני החזיר מנדרס את צירו מישראל. מאז פותחו קשרי מסחר — אולם הציר לא חזר, ודיינים ישראלים נמקים בבתי-סוהר תורכיים.

אין להניח כי יחול שינוי גדול תחת הממשלה החדשה. התורכים ימשיכו לחתום באוויבם הנצחי, הרוסיים הם ימנעו מכל דבר שיעורר נגדם את חמת הערבים. והם יוסיפו לקיים יחס כלשהו עם ישראל, מבלי להתחייב למאומה.

המשק

תפסו את הפקיר

מברק בהול הונח השבוע בפני חברי הועד הפועל של התאחדות בעלי-התעשייה: שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר ביקש מהם לא להחליט על החרמת ועדה כל-כלית מיוחדת, עד שסיביר להם את חשיבותה. הועדה, בראשה עמד ספיר משרד-האוצר אריאל אריאלי, נועדה לתקן צו מיוחד, ה-מטיל תשלום מכס על יבוא מכוונות תעשייתיות שנועדו לייצור. התעשיינים, שאחזים מהם חובות לפי הצו לשלם 225 אחוז מערך המי-כונות המיובאות עלידם, סירבו לשלף פני-לה עם הועדה והתנגדו בגלוי לקיום הצו.

התעשיינים גם סירבו עתה להיענות ל-בקשת השר, לדחות את קבלת ההחלטה על החרמת ועדת-אריאלי. ביום קבלת הודעת ספיר אישרו המתכנסים את החלטת החרם. היה זה צעד מרגיז בעיני ספיר, שגילה כי נציגי התעשיינים הם שבקשו ממנו לש-לוח את בקשתו לדחיית החרם. הגלוי השכיח את רוגגו של התעשיינים על הצו. משרד-י בניינם, ברחוב מונטיפיורי, תל-אביב, המו תעשיינים ועירי, שביקשו לדעת מהיה זה שפנה ללא-אשרות אל שר המסחר והתעשייה, אחדים אף פנו למשרד המסחר והתעשייה, ביקשו לחזק ממקור זה מי שיכנע את ספיר לבקש להרצות בפני הועד הפועל של הת-אחדות בעלי-התעשייה. השר סירב לגלות. גם ראשי ההתאחדות לא ידעו על כך. השבוע התגלה הסוד: המנהל הכללי של התאחדות בעלי-התעשייה, יוסף ליינקרס, הוא שיוזם את הפעולה המעוררת סערה.